

ÎȚI POATE OFERI VIAȚĂ ALTAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

ÎNCEPUTURILE MĂRUNTE

Calea spre
realizări mărețe

Învață să urmezi

O lecție pentru
conducători

Ciclurile vieții

Cum să navighezi
suișurile și
coborâșurile vieții

NOTA EDITORULUI CEVA NOU

Biblia este plină cu povești despre începuturi noi și cum să o iei de la capăt. Dumnezeu știe că nu este ușor să trăiești într-o lume decăzută și că ne vom îndepărta apoi vom dori să începem din nou. El nu ține împotriva noastră toate greșelile și eșecurile pe care le-am avut și continuă să ne călăuzească cu dragoste către Sine. Când citești acest pasaj din Isaia nu se poate să nu te entuziasmeze mesajul lui Dumnezeu: „Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustii și râuri în locuri secetoase”. (Isaia 43:19)

Dumnezeu le spunea israeliților că în ciuda eșecurilor lor El va continua să aibă grijă de ei cu o iubire infinită. Tot așa cum a făcut o cale pentru ei de a ieși din Egipt cu Moise, spunea că-i va aduce și din captivitatea Babilonului și

le va reface țara. Și chiar așa a făcut.

Dumnezeu ne dă noi începuturi prin Fiul Său, Iisus: „Căci, dacă este ceva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi”. (2 Corinteni 5:17)

În călătoria vieții noastre vom avea parte de noi începuturi care ar putea fi sub formă de o slujbă nouă, mutarea într-un oraș nou, o relație nouă, chiar și o nouă fază în viața noastră, cum ar fi să devenim părinți, sau bunici. Unora le plac începuturile și emoția aventurării în necunoscut, însă mulți doresc stabilitate și se simt stresați când lucrurile nu merg cum erau obișnuiți. Indiferent că te bucură sau te îngrozește necunoscutul, Dumnezeu a promis să te susțină, să te încurajeze și să te întărească indiferent cu ce te confrunți în viață.

ROSANE PEREIRA

CEL MAI BUN AN

Anul trecut m-am tot chinuit să decid dacă să petrec sau nu Anul Nou cu familia mea în Niteroi, Brazilia. Nu-mi amintesc când am mai petrecut o noapte departe de casă și de câinii mei, dar până la urmă m-am hotărât să merg. Și sunt așa de bucuroasă că am mers.

M-am simțit foarte bine cu cei doi fii ai mei și nepoțica mea. Am râs, am făcut multe poze și am dansat pe muzică ritmată. La miezul nopții ne-am bucurat de focul de artificii de pe plaja Copacabana. A fost o seară perfectă.

În ziua următoare, care era și ziua mea de naștere, am auzit vocea lui Dumnezeu vorbindu-mi: „Darul Meu pentru tine de ziua ta este să te bucuri de viață și să faci lucruri prin care să ai grijă de tine, ceea ce uneori amâni din zelul tău să ai grijă de alții. Trebuie să ai grijă și de tine, ca să ai energie și inspirație să dăruiești și altora”.

Câteva săptămâni mai târziu un vecin s-a oferit să-mi vopsească în casă, contra cost. Și dacă mobila tot era scoasă din casă m-am pus să lăcuiesc mobilierul care avea nevoie de asta și să cos huse noi la canapea. Apoi am rearanjat mobila și am făcut alte câteva îmbunătățiri pe care le dorisem de mult timp. N-am mai făcut

niciodată atâta muncă fizică cât am făcut în acele trei săptămâni, însă m-am simțit în tinerită și energizată.

Câteva luni mai târziu, la biserica mea se căutau voluntari care să participe la un nou program de predare a limbii engleze și m-am simțit îndboldită să mă ofer. Astfel că acum predau unui număr de 30 de adolescenți și adulți. Ne rugăm împreună, ascultăm muzică creștină împreună, urmărim filme creștine, conversăm, râdem și petrecem timp împreună.

Cel mai bun lucru pe care l-am câștigat din aceste experiențe este conceptul (nou pentru mine) să te bucuri de viață la orice pas, să ai speranță în orice provocare, iar entuziasmul și curajul te vor ține în mișcare.

Rezoluția mea pentru zilele următoare este să mă încred în Dumnezeu pentru speranța eternă pe care o avem în El. Cuvântul Său spune, în Ieremia 29:11: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”. Deci, am sentimentul că, cu ajutorul Lui, totul se va rezolva cu bine până la urmă!

PETER AMSTERDAM

Lasă totul în mâinile lui Iisus

Iertarea este unul dintre lucrurile cele mai dificile pentru om. Dar când aducem înaintea lui Dumnezeu durerile noastre și îi spunem: „Iisus, ia-le. Nu le mai vreau. Sunt sătul de ele” El acoperă rănilor și durerile noastre cu iubirea Sa și ne face bine.

Dumnezeu înțelege fiecare situație și inima fiecărui om. Poate că noi nu vom înțelege niciodată de ce a făcut cineva ceva sau de ce ne-a făcut nouă ce ne-a făcut, dar nu contează să înțelegem, ci să iertăm. Însă iertarea este dificilă; nu vine de la sine. De aceea Dumnezeu ne spune că avem nevoie de ajutorul Său. Primim de la El iubirea și harul de a ierta.

Lucruri rele se întâmplă oricui. Ceea ce contează este cum facem față necazurilor, problemelor, durerilor și dezamăgirilor. Când ne lăsăm cuprinși de resentimente față de ceea ce ne-a rănit, resentimentul va duce la amărăciune. Apoi amărăciunea, dacă i se permite să-și urmeze cursul, ne va slăbi spiritual. Cu timpul, inima și

mintea noastră vor fi mai receptive la gânduri negative și față de alte situații și alți oameni. Dacă nu le dăm lui Dumnezeu și nu renunțăm la ele, în final ne vor copleși și vor face mult rău și altora.

Când ai amărăciune sau resentimente în inimă, de cele mai multe ori nu vezi lucrurile clar. Chiar și lucrurile mărunte speciale, darurile de iubire de la Dumnezeu, nu vor mai avea aceeași semnificație fiindcă amărăciunea te poate orbi să nu vezi binele. Dar dacă le dai lui Dumnezeu poți vedea lucrurile mai clar și poți simți mai bine dragostea lui Dumnezeu.

Nimic nu poate schimba faptul că acele lucruri rele s-au întâmplat, însă se poate schimba efectul pe care ele îl au asupra ta în prezent. Pot fi îngropate, pot fi lăsate în urmă, pot fi uitate, iar Dumnezeu poate aduce ceva bun din acea experiență. Poți găsi eliberarea dacă renunți la ele și nu le lași să-ți controleze viața. Nu este ca

și cum acele dureri n-au existat, însă Dumnezeu poate lua acele situații – oricât de negre, de triste, de dureroase sau de nedrepte ar fi fost – și le poate transforma în ceva bun în viața ta. (Vezi Romani 8:28.)

Atunci când îți dai cu adevărat toate grijile și poverile lui Dumnezeu, El îți poate alina durerile, îți poate vindeca rănilor, îți poate lua orice din trecut care te chinuie. Tot ce cere este să le dai drumul.

Este bine să ne reamintim de asemenea că avem la rândul nostru nevoie de iertare. Iisus spune că dacă îi iertăm pe cei ce ne-au greșit, atunci și Tatăl nostru ceresc ne va ierta pe noi. (Vezi Matei 11:25-26.) Dacă conștientizezi că și tu ai greșit sau ai luat decizii greșite care i-au

rănit pe alții și ai nevoie de multă iertare și milă, asta te ajută să extinzi acea iertare și milă și față de alții.

Și, bineînțeles, când le-ai dat pe toate lui Dumnezeu, trebuie să *continui* să le încredințezi Lui. Odată ce ai iertat trebuie să-ți supraveghezi sufletul și să eviți gândurile critice care ar putea conduce la alte resentimente și amărăciune în viitor. Trebuie să rezisti tentației de a insista asupra durerilor și gândurilor rele despre cei care te-au rănit.

Continuă să vii la Dumnezeu, să-L iubești și să-i încredințezi Lui toate lucrurile, iar El nu va da greș niciodată. Chiar dacă oamenii sau situațiile eșuează, sau simți că tu ai dat greș, Dumnezeu nu eșuează *niciodată!* Planurile Lui nu eșuează, dragostea Lui nu eșuează, iar El are mâna Sa peste viața ta. Dacă poți crede și poți acționa în consecință, vei fi cu mult mai fericit.

Iartă, lasă amărăciunea și mergi mai departe. Atunci El îți poate da o inimă mai iubitoare, mai miloasă și mai darnică; El te poate ajuta să devii mai puternic, un om mai bun și un stâlp de susținere pentru alții. Cu alte cuvinte, El te va face mai mult precum este El!

SUBIECTE DE
MEDITAȚIE

Iertare și milă

Cei slabi nu pot ierta niciodată. Iertarea este calitatea celor puternici. – *Mahatma Gandhi (1869-1948)*

Cine nu-i poate ierta pe alții strică podul pe care el însuși va trebui să treacă; căci fiecare om are nevoie de iertare. – *George Herbert (1593-1633)*

Iertarea nu înseamnă că minimalizăm păcatul sau că ignorăm consecințele lui. Dar înseamnă că maximizăm credința noastră, încredințați că dreptatea și mila vor veni de la Dumnezeu pentru toți cei afectați. – *Richelle E. Goodrich (n. 1968)*

Mila și iertarea trebuie să fie gratuite și nemeritate de cel care a greșit. Dacă cel care a greșit trebuie să facă ceva ca să le merite atunci nu mai este milă, însă iertarea vine întotdeauna cu un cost din partea celui care iartă. – *Timothy Keller (n. 1950)*

Iertarea înseamnă să eliberezi un prizonier, ca apoi să descoperi că acel prizonier erai chiar tu. – *Lewis B. Smedes (1921-2002)*

Poate simți că ceea ce ai suferit tu este de neiertat, însă Dumnezeu îți poate ridica povara și îți poate schimba inima. Iubirea făcătoare de minuni a lui Dumnezeu este suficientă ca să ierte și să te ajute să ierți. – *Gabriel Sarmiento*

Iertarea este pentru tine – nu pentru celălalt. Este ceva ce faci în tine și simți în tine și în inima ta, ceva ce te eliberează de trecut ca să poți trăi mai departe o viață împlinită. – *Barbara J. Hunt*

Când, în cele din urmă, ne căim de păcatul nostru și îi iertăm pe cei ce ne-au rănit – după cum ne cere Dumnezeu de nenumărate ori în Cuvântul Său – atunci lumina lui Dumnezeu strălucește puternic, ca o rază vindecătoare asupra inimilor noastre și ne limpezește viziunea. – *Matt Brown*

El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui. – *Tit 3:5*

Fiți milostivi cum și Tatăl vostru este milostiv. – *Luca 6:36*

Nouă pași pentru schimbare

1 Evaluează-ți situația și pune-ți țeluri. Fă-ți o listă cu ceea ce dorești să schimbi și cu ce poți face pentru a aduce acele schimbări. Țelurile și planurile scrise te vor ajuta să-ți cristalizezi gândurile și să-ți întărești angajamentul.

2 Include schimbările în programul tău zilnic sau săptămânal. Fără un plan definit, intențiile bune vor fi probabil curând uitate sau se vor pierde sub stresul tuturor celorlalte lucruri pe care le ai de făcut.

3 Depinde de Iisus, nu doar de voință, intelectul sau abilitățile tale naturale. Biblia ne spune: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra”(Matei 6:33).

4 Găsește sfat și încurajare în Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu promite: „Te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi”. (Psalmul 32:8) O Biblie pe internet cu opțiuni de căutare, o concordanță, sau orice studiu biblic te pot ajuta să găsești ce are Biblia de spus despre anumite subiecte specifice schimbărilor pe care dorești să le realizezi.

5 Alătură-te sau formează chiar tu un grup de sprijin reciproc. Dacă ești înconjurat de oameni cu vederi asemănătoare te pot încuraja și îți pot susține moralul – doi catalizatori ai schimbării. „Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor”. (Ecleziastul 4:9) „După cum fierul ascute fierul, tot așa și omul ascute înfățișarea altui om”.

(Proverbe 27:17, traducere din engleză)

6 Cere altora să se roage pentru tine. Rugăciunea unită aduce rezultate remarcabile. „Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri”(Matei 18:19)

7 Mulțumește-I lui Dumnezeu prin credință că ți-a răspuns la rugăciune și că te-ai întărit la nevoie. „Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui”.(Psalmul 100:4)

8 Nu renunța. Când dai greș cere-I lui Dumnezeu să te ajute să continui să încerci. „Căci cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică”.(Proverbe 24:16) „Dacă se întâmplă să cadă, nu este doborât de tot, căci Domnul îl apucă de mână”.(Psalmul 37:24)

9 Continuă să crezi că poți să te schimbi, cu ajutorul lui Dumnezeu. Revendică versete care să-ți întărească credința, cum ar fi: „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea”(Filipeni 2:13) și „Dacă este ceva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”.(2 Corinteni 5:17)

ÎNCEPUTURILE MĂRUNTE

IRIS RICHARD

Există nenumărate povești și pilde despre începuturile mărunte care au dus la finaluri grandioase. Iată aici povestea mea cu început mărunț.

Un comentariu de la un străin m-a pus pe gânduri să schimb direcția activităților sociale în care eram implicată pe atunci. Activitatea de pe atunci nu aducea rezultatele sperate. Eforturile noastre păreau risipite iar munca noastră era frustrantă.

Nu știam ce trebuia schimbat însă într-o zi, când m-am așteptat cel mai puțin, o întâmplare a pus lucrurile în mișcare. În timp ce așteptam la recepția unui birou am intrat în vorbă cu un străin. Era om de afaceri din Africa și vorbea cu mult drag despre țara lui africană, despre frumusețea peisajului, despre oameni, dar și despre dezechilibrul social și despre sărăcie.

Mai târziu, gândindu-mă la această întâmplare, mi-am dat seama că o mică sămânță a fost plantată în pământul fertil al minții mele. La început a fost un mic imbold, dar când i-am dat atenție a început să crească într-o idee. Apoi ideea s-a transformat într-un plan, la început cam înfricoșător, dar intrigant, mai ales că implica o schimbare majoră de locație și mod de operare. După rugăciuni și gândire, ne-am format planul și am pornit în acțiune. Cu pași

mici și timizi ne-am mutat în direcția în care ne arăta Dumnezeu. A început faza de consolidare pe noul teritoriu.

La începutul muncii noastre comunitare pe continentul african ne-au fost testate la maxim credința, hotărârea și răbdarea. Am avut de depășit nenumărate provocări și obstacole pe care nu le-am anticipat. În final, după mai mulți ani de încercări și eșecuri, am pus bazele proiectului nostru durabil de ajutorare.

Privind în urmă, muntele de realizări a început cu un imbold, iar acum sărbătorim 27 de ani de muncă în comunitățile marginalizate. De la primii pași timizi și de la începuturile mărunte am ajutat mii de familii sărace, copii săraci au primit o educație și apoi slujbe și nenumărate vieți au fost schimbate în mod pozitiv.

Am învățat de atunci să nu subestimez puterea unui gând, a unei idei trecătoare, sau a unui vis pe care Dumnezeu ni-l pune în inimă, care ne împinge într-o anumită direcție, căci dacă îl urmăm s-ar putea să ne călăuzească spre lucruri noi și mărețe. Îmi amintește de o poveste pe care am citit-o recent.

Prima „căruță fără cai” a fost construită în 1769 de un francez pe nume Nicholas-Joseph Cugnot. Avea trei roți, era enormă, avea motor cu abur și mergea cu amețitoarea viteză de 3,6

km pe oră.

Ne putem imagina că n-au fost mulți pe atunci care să aprecieze beneficiul căruței fără cai a lui Cugnot. Era foarte scumpă, foarte zgomotoasă și nu ținea pasul nici cu cea mai bătrână mărtoagă. Însă acea căruță fără cai a adus o revoluție. Uneori trebuie să ne reamintim că este în regulă dacă începem cu ceva mic, cu o idee care pare nebunească, ca apoi să vedem dacă va crește în ceva mai mare. Și Iisus a vorbit despre capacitatea lucrurilor mărunte de a deveni ceva mare:

„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa. Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui”. Le-a spus o altă pildă și anume: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala”. (Matei 13:31-33)

Dacă ascultăm „șoaptele” lui Dumnezeu în inimile noastre și ne ținem de planurile Lui pentru viețile noastre, atunci chiar și ceea ce pare imposibil poate deveni realitate.

Credința înseamnă să crezi ceea ce nu vezi, iar răsplata acestei credințe este să vezi ceea ce ai crezut. – *Sf. Augustin (354-430)*

Continuă să începi și să eșuezi. De fiecare dată când eșuezi începe din nou și vei deveni mai puternic până îți vei împlini scopul – poate că nu va fi chiar cel cu care ai început, însă unul de care te vei bucura să-ți amintești. – *Anne Sullivan (1866-1936)*

Să nu subestimezi niciodată începuturile mărunte și să nu-ți minimizezi realizările. Amintește-ți de ele și folosește-le ca inspirație când te îndrepti spre următorul lucru. Este un lucru mare să te aventurezi în afara zonei tale de confort, oricare ar fi punctul de început. – *Chris Guillebeau (n. 1978)*

Necesită mult curaj să renunți la ceea ce îți este familiar și aparent sigur și să îmbrățișezi noul. Însă nu există nicio siguranță cu ceea ce nu mai are semnificație. – *Alan Cohen (n. 1950)*

Învată să urmezi

STEVE HEARTS

Cu câțiva ani în urmă conduceam un grup muzical compus în mare parte din adolescenți. Toți erau muzicieni și cântăreți talentați, iar munca mea era să-i ajut în educația lor muzicală.

Mi-a plăcut munca mea de „conducere” – poate prea mult. Mă priveam ca pe un lider și consideram că trebuie să am întotdeauna ultimul cuvânt, mai ales în ceea ce privește cum sunau melodiile și cum *trebuiau* să sune. Eram mândru că aveam ureche muzicală și deveneam foarte iritat la cel mai ușor semn de întrebare sau la cea mai ușoară aluzie că am cântat ceva greșit la chitară sau cu vocea. În mintea mea eu eram cel mai talentat și mai cu experiență, iar ceilalți erau începători.

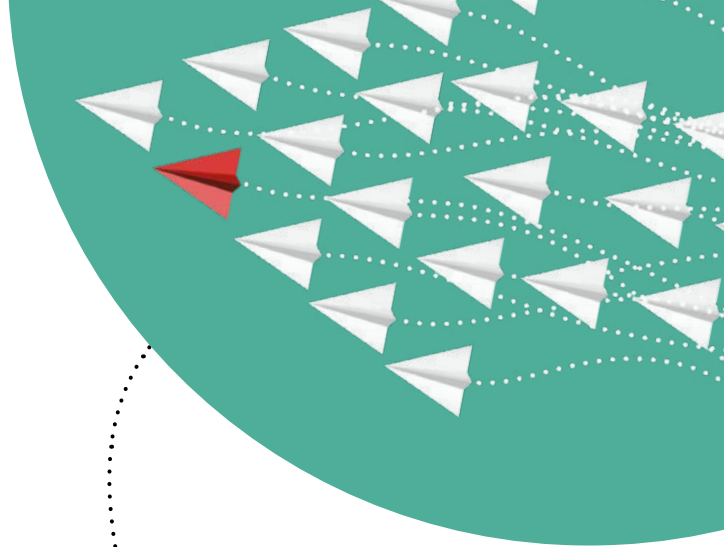
Mi se spusese de mai multe ori că aveam tendința să măresc tempoul

unor cântece când le cântam la chitară. Cei din grup cât și alții care ne-au auzit la repetiții insistau să spună că fac asta însă eu refuzam să accept, până într-o zi când am cântat la tobe cu o altă trupă de muzicieni mai experimentați. Și, ce să vezi, basistul face semn să ne oprim și îmi spune: „Menține ritmul Steve. Prea grăbești tempoul.”

Am fost șocat – dar de data asta îmi făcuse observația un muzician mai talentat și mai experimentat decât mine. M-a pus pe gânduri. Lucrurile fuseseră cam tensionate la noi în grup și eu credeam că este vina celorlalți, în niciun caz a mea.

Mai târziu i-am spus unei prietene despre dificultățile recente din grupul pe care-l conduceam și cum mi-am dat seama că era vina mea. La sfârșit ea a spus ceva de genul că un bun lider trebuie să știe și când și cum să fie la rândul lui cel care urmează pe alții.

Cuvintele ei mi-au întors lumea cu susul în jos. Dar în același timp erau adevărate. M-am întrebat cum aș putea „urma” sfatul celor pe care eu îi antrenam, care erau mai tineri decât

mine și cu mai puțină experiență. Dar apoi am încercat să mă pun în locul lor și mi-am dat seama că îi subestimam.

Mai mult, mi-am dat seama că dacă ar fi ca cei tineri să evolueze în posturile pe care le-ar avea în grup aveau nevoie de încurajare să-și atingă întreg potențialul. Mi-am dat seama că eu aveam efectul opus asupra lor și am fost hotărât să schimb asta.

Prima schimbare a fost să chem tot grupul și să-mi cer scuze pentru felul cum m-am purtat și să le spun că de atunci înainte voi căuta și voi aprecia ideile și sfaturile lor.

De atunci m-am străduit să-i privesc ca pe niște colaboratori, nu doar ca simpli învățăcei. Lucrurile au mers mai bine odată ce nu au mai existat obstrucții în comunicarea sinceră dintre noi. Repetițiile noastre au devenit distractive, în loc de stresante, iar concertele noastre au atins inimile cu iubirea lui Dumnezeu.

Amintirile pe care le am cu grupul sunt neprețuite. De atunci ne-am dus fiecare în diferite direcții cu chemările și carierele noastre, însă prietenia dintre noi a rămas puternică.

1 Petru 5:5 ne spune: „fiți supuși unul altuia și fiți împodobiți cu smerenie”. (traducere din engleză) Deși am memorat de copil acest verset, experiența m-a învățat cum să îl trăiesc.

Este mai bine să conduci de la spate și să-i pui pe ceilalți în față, mai ales atunci când serbezi o victorie, când se întâmplă lucruri bune. Tu mergi în față când este pericol. Atunci oamenii îți vor aprecia conducerea. – *Nelson Mandela (1918-2013)*

În final, conducerea nu înseamnă fapte de glorie. Înseamnă să-ți ții echipa concentrată asupra țelului și să-i motivezi să facă tot ce pot mai bine ca să-l atingă, mai ales atunci când miza e mare iar consecințele contează foarte mult. Înseamnă să pui fundația pentru succesul altora apoi să te dai înapoi și să-i lași pe ei să strălucească. – *Chris Hadfield (n. 1959)*

Provocările majore necesită echipe bune, iar cea mai necesară calitate între coechipieri în mijlocul presiunii provocării este colaborarea. Observă că nu am spus „cooperarea”, fiindcă colaborarea înseamnă ceva mai mult. Cooperarea înseamnă să lucrezi împreună agreabil. Colaborarea înseamnă să lucrezi împreună cu avânt. Coechipierii unei echipe care colaborează fac mai mult decât să lucreze unul cu celălalt. Fiecare contribuie cu ceva care adaugă valoare relației și echipei. O echipă care colaborează este întotdeauna mai bună decât fiecare individ al ei în parte. – *John C. Maxwell (n. 1947)*

Să mori împăcat

GABRIEL GARCÍA VALDIVIESO

În acest moment din viața mea subiectul morții îmi revine tot mai frecvent și nu este întotdeauna un gând fericit. Noi, creștinii, știm că moartea nu este sfârșitul călătoriei; dar oameni fiind, este normal să ne îngrijorăm și să ne înspăimânte.

N-am fost scutit nici eu de teama și îndoiala referitor la acest proces de ieșire din viață și m-am chinuit să-mi păstrez credința despre minunățiile Raiului. Dar apoi mă gândesc la toți apostolii și oamenii măreți ai lui Dumnezeu de-a lungul anilor, bărbați și femei care au murit împăcați, ținându-se de promisiunile din Biblie despre viața de apoi.

Așa că m-am refugiat și eu în adevărurile Bibliei, încercate și dovedite de milioane de oameni de-a lungul secolelor. Citindu-le și meditănd asupra lor mi-am găsit liniștea sufletească. M-am hotărât că ar fi mai bine să mă pregătesc, să-mi clădesc credința pe Scripturi, ce oferă cel mai bun fundament în fața morții.

Ca de obicei, ori de câte ori ne confruntăm cu îndoieli nu există cale mai bună de a le înlătura decât să mergem la Cuvântul lui Dumnezeu. Așa am găsit și eu multă alinare în diferite pasaje din Biblie, mai ales din Noul Testament, cum ar fi când Iisus i-a spus Martei: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar

fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată”. (Ioan 11:25-26) Apoi o întreabă – adresându-se, cumva, fiecăruia dintre noi: „Crezi lucrul acesta?” Chiar și numai auzindu-L pe Iisus punându-mi senin această întrebare mă liniștește iar răspunsul meu cu siguranță ar fi „Da Doamne, cred”. (Ioan 11:27)

Gândindu-mă la perspectiva morții, Iisus este punctul meu de focalizare. Știu că El este calea, adevărul și viața, (- Vezi Ioan 14:6.) și că El este învierea și viața, (Vezi Ioan 11:25) deci, de ce să mă mai îngrijorez?

Cuvintele Apostolului Pavel și atitudinea lui față de moarte sunt, de asemenea, o mare încurajare pentru mine. În loc să-i fie groază de ea, Pavel o aștepta: „Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?” (I Corinteni 15:55)

Cu câțiva ani în urmă, în luna dinaintea morții mamei mele, ea a avut o atitudine destul de pozitivă și era împăcată în ceea ce privește viața de apoi. Știa că făcuse multe greșeli în viață, dar făcuse pace cu Dumnezeu și

i se predase Lui. Așa că nu se mai îngrijora; era, într-un fel, deja în brațele Sale. Anticipa Raiul cu bucurie. Exemplul ei bun m-a ajutat să-mi liniștesc propriile temeri.

Dr. Dwight L. Moody a avut multe de spus în legătură cu moartea. Când cineva l-a întrebat dacă avea harul să moară el a răspuns cu înțelepciune: „Nu. De ce așa avea? Doar nu mor încă.” Poate de aceea n-am nici eu harul în fața morții. Dumnezeu ne va da acest har când vom avea nevoie de el. Și dacă ai chestiuni nerezolvate înainte de ziua aceea, adu-le înaintea lui Dumnezeu și împacă-te cu El chemându-L pe Iisus în inima ta, ca să poți zbura spre brațele Lui când te va chema Acasă.

VICTORIA FINALĂ

CITATE DE DR. DWIGHT L. MOODY

Observ că mulți creștini au probleme în ceea ce privește viitorul; ei cred că nu vor avea harul necesar în fața morții. Este cu mult mai important să avem suficient har să trăim. Mie mi se pare că moartea are prea puțină importanță acum. Când va veni clipa morții vei avea harul necesar, dar n-ai nevoie de acel har atâta timp cât trăiești.

Într-o zi vei citi în ziar că D.L. Moody, din East Northfield, a murit. Să nu crezi o vorbă! În momentul acela eu voi fi mai viu decât sunt acum; doar atât că m-am dus sus, am părăsit trupul acesta al meu de lut pentru unul nemuritor – un trup pe care moartea nu-l poate atinge, pe care păcatul nu-l poate păta; un trup făurit precum gloriosul său trup.

Eu m-am născut în trup în 1837. M-am născut în spirit în 1856. Ceea ce este născut din carne va muri. Ceea ce este născut din spirit va trăi pentru totdeauna.

Pământul se îndepărtează, Raiul se deschide înaintea mea. Dacă aceasta este moartea, este dulce! Aici nu este nicio vale. Dumnezeu mă cheamă și trebuie să merg.

Moartea poate fi regele terorii... dar Iisus este Regele regilor!

DRUMURILE

NOASTRE

ANNA PERLINI

Căutând scopul și adevărul în viață, așa cum o fac majoritatea tinerilor, am întâmpinat și provocarea de a găsi o direcție semnificativă pentru viața mea. În ce direcție să mă îndrept? Ce să fac? Care să fie credințele mele?

Este ca și cum te afli în fața unui indicator când mergi prin pădure. Sunt mai multe săgeți către mai multe direcții și îți dau informații despre nivelul de dificultate al fiecărui traseu montan. Unele trasee sunt doar pentru cei experimentați, altele sunt de nivel mediu, iar altele sunt ușoare și pot fi abordate de oricine. Mie îmi place să fac drumeții și am învățat că, deși aceste indicatoare pot fi utile, uneori o pornești pe un drum și te miri și ești dezamăgit de informațiile indicatorului. Există într-adevăr multe dezbateri în cadrul comunității de drumeții despre cum să fie categorisite traseele, fiindcă există mulți factori care pot determina gradul de dificultate al unui traseu cum ar fi vârsta drumețului, pregătirea lui fizică, condițiile meteo, etc.

Și unele cărări din viața mea s-au dovedit cu mult mai dificile decât am crezut că vor fi, iar acum, privind în urmă, mă întreb dacă le-aș mai alege încă o dată. Mă întreb dacă în unele situații nu am fost păcălită să le urmez. Sunt sigură că nu eram complet conștientă de toate câte implicau. Însă surprizele vieții sunt ceva pentru care nimeni nu poate fi complet pregătit, iar azi mă bucur că am avut curajul (sau nebunia) de a le urma. Acestea m-au făcut ceea ce sunt azi.

Dumnezeu are un scop pentru durerea noastră, un motiv pentru chinul nostru și un dar pentru credințioșia noastră. Nu renunța.
– Anonim

Provocările fac viața interesantă iar depășirea lor dă vieții semnificație. – *Joshua J. Marine*

De-abia după ce ai pășit în afara zonei tale de confort începi să te schimbi, să crești și să te transformi. – *Roy T. Bennett (1939-2014)*

Îl poți cunoaște personal pe Iisus dacă îl inviți în viața ta:

Dragă Iisus, îți mulțumesc că ai murit pentru mine ca să am viața veșnică. Te rog să mă ierți pentru greșelile mele. Vino în inima mea, dă-mi darul Tău al vieții veșnice, umple-mă cu Duhul Tău cel Sfânt și ajută-mă să cunosc iubirea și pacea Ta. Îți mulțumesc că ești de acum înainte și pentru totdeauna cu mine. Amin.

MARIE ALVERO

Ciclurile vieții

Stau la birou și privesc pe fereastră la ceea ce ar putea fi ultima zi frumoasă de vară. Săptămâna viitoare se așteaptă un prim front de aer rece și mă pregătesc mental pentru inevitabila schimbare de vreme.

Am învățat să mă aștept la aceste cicluri ale naturii. Dar sunt cumva ignorantă când acestea se întâmplă în viața mea. Să fim drepti, schimbările din viață nu sunt la fel de previzibile precum anotimpurile. Viața mea nu se oprește cu fiecare toamnă ca să reînceapă mai amplă și mai bună în primăvară, de fapt, ciclurile naturii au mult mai multe fațete.

Unele plante hibernează iarna, pe când altele înflorească în acest anotimp, iar unele sunt mereu verzi. Unele trăiesc un singur ciclu, unele cresc cam oriunde este soare și pământ, pe când altele au nevoie de condiții precise de trai – toate aceste condiții sunt diferite de la plantă la plantă. Cu cât observ mai mult natura văd asemănările și mă simt mai împăcată, chiar și atunci când simt că viața mea o ia în jos. Biblia vorbește despre asta într-un fragment profund:

Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

Nașterea își are vremea ei și moartea își are vremea ei; săditul își are vremea lui și smulgerea celor sădite își are vremea ei.

Uciderea își are vremea ei și tămăduirea își are vremea ei; dărâmare și zidirea își are vremea ei;

Plânsul își are vremea lui și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui și jucatul își are

vremea lui;

Aruncarea cu pietre își are vremea ei și străngerea pietrelor își are vremea ei; îmbrățișarea își are vremea ei și depărtarea de îmbrățișări își are vremea ei;

Căutarea își are vremea ei și pierderea își are vremea ei; păstrarea își are vremea ei și lepădarea își are vremea ei;

Ruptul își are vremea lui și cusutul își are vremea lui; tăcerea își are vremea ei și vorbirea își are vremea ei;

Iubitul își are vremea lui și urâtul își are vremea lui; războiul își are vremea lui și pacea își are vremea ei. (Eclesiastul 3:1-8)

Indiferent de ce se întâmplă în viața ta, acest pasaj uimitor îl cuprinde. Este un pasaj care se aplică atât când ești în vârful lumii, cât și când trebuie să o iei de la început. Ne amintește că ambele situații fac parte din viață și că există cel puțin o parte din aceste perioade complet în afara zonei noastre de control.

Dacă ești în faza să o iei de la început, primește un sfat de la copaci toamna: rămâi nemișcat. Lasă ca ceea ce este vechi să cadă. Lasă-ți rădăcinile să se întindă adânc și acceptă anotimpul care nu pare să însemne mare lucru. Munca este adânc în rădăcini. Ceea ce este vechi trebuie să cadă și să facă loc la ceea ce va fi nou. Și vei înflori din nou.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

TOTUL ESTE IERTAT

Să nu te descurajeze greșelile și păcatele tale căci trecutul este trecut. Imediat ce cauți iertarea Mea, chiar în clipa când Mă chemi, Eu îți dau această iertare și nu mai trebuie să te îngrijorezi sau să te temi sau să cari povara singur.

Dacă ar fi să stai înaintea Mea chiar acum, ai fi copleșit de iubirea Mea încât toată durerea și neînțelegerile despre trecut și prezent s-ar evapora. Atât de mare este iubirea Mea pentru tine încât nu mai există loc de durere sau de condamnare. Dacă ai sta înaintea Mea ai simți

doar acceptare totală și dragoste, fiindcă ai ști că totul este iertat. Eu alung toate temerile; nu există teamă în iubirea Mea.

Chiar dacă ești tot în trupul tău uman, ai încrederea că iubirea Mea pentru tine nu este cu nimic mai prejos acum, în acest moment, față de cum ar fi când vei sta înaintea Mea. Eu sunt întotdeauna cu tine, chiar dacă acum vezi neclar. (Vezi 1 Corinteni 13:12) Tu ești preaiubitul Meu.